Politieke crisis: de arbeidersbeweging moet haar eigen stem laten horen en haar eigen oplossingen

Contributed by SAP
woensdag, 14 november 2007 - Last Updated vrijdag, 14 december 2007

Na de stemming in de parlementscommissie over de splitsing van BHV en de (voorlopige?) opschorting van de onderhandelingen over de vorming van een nieuwe regering, is het duidelijk dat de heersende klasse en haar politieke partijen in het noorden én in het zuiden van het land niet in staat zijn de crisis te beheren, laat staan op te lossen. Meer nog, ze zijn zelf grotendeels verantwoordelijk voor deze crisis. Maar de werkmensen moeten de gebroken potten niet betalen, of ze nu Waal zijn, Vlaming of Brusselaar. Het zijn de werkmensen nochtans die geviseerd worden!

We kunnen een aanval verwachten op het stakingsrecht, op de pensioenen, op de werkloosheidsuitkeringen, op de werkomstandigheden, los van welke kleur de nieuwe regering ook zal hebben. De prijs van basisvoedsel, huur en energie schiet omhoog en we zien geen enkele maatregel vanuit openbare instanties om die achteruitgang van het levensniveau tegen te gaan. De hogere prijzen raken vooral de werkmensen en meer bepaald huishoudens met lage inkomens. De stijgende levensduurte wordt helemaal niet gecompenseerd door de index.

De georganiseerde arbeidersbeweging in dit land heeft een bijzondere verantwoordelijkheid om de sociale verworvenheden te verdedigen, vooral dan de sociale zekerheid en het recht op arbeid. Als de gezondheidszorg bijvoorbeeld zou worden geregionaliseerd, staat de weg onvermijdelijk open naar een privatisering. Maar enkel het verdedigen van wat ons rest, is niet genoeg. We moeten acief eisen stellen om de rijkdom beter te verdelen, ten voordele van de Arbeid, niet van het Kapitaal.

De arbeidersbeweging moet geen heil zoeken in een oubollig België of een reactionair nationalisme. Ze moet op de proppen komen met haar eigen voorstellen en zo een uitweg bieden uit de crisis, onafhankelijk van de heersende klasse en haar politieke agenda.

Ondanks een paar rare formuleringen, is de massa-petitie "RED DE SOLIDARITEIT" een stap in de goede richting. Sectoren van de vakbond hebben die petitie gelanceerd. Maar er is meer nodig. De werkmensen zouden massaal op straat moeten komen zodat de arbeidersbeweging haar eigen oplossingen kan doordrukken. Een gemeenschappelijk front met offensieve eisen over lonen en werkomstandigheden.

De SAP pleit daarom voor:

1. een gemeenschappelijk front van ABVV en ACV, voor de organisatie van een nationale betoging voor de verdediging en de uitbreiding van de sociale verworvenheden van de werkmensen;
2. een nationale conferentie in gemeenschappelijk vakbondsfront van delegees en militanten van het ABVV en het ACV om een strijdprogramma aan te nemen met o.a. de volgende eisen:

- het terug nationaliseren van heel de energie-sector
- openbare controle op de huurprijzen
- het invoeren van een echte index en het afschaffen van de gezondheidsindex
- het afschaffen van de BTW op basisproducten
- een minimumsalaris van 1500 euro netto per maand
- stop de cadeaus aan het patronaat
- handen af van ons stakingsrecht
- een belasting op de grote fortuinen

SAP - Socialistische Arbeiderspartij